

LEPIENIE (1) *sb n*

N sg lepi(e)ni(e).

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

To, co jest ulepione (wynik czynności): Niechay oni zową plewami y vřtawami ludzkimi te řłowá/ ále řie przy tym nie zořtoią [...]: Ale y te plewy ná řwe złe wřpomináią. Abowiem iáko przez plew lepienie nie bywa mocne/ y ode dzdzá řie pľuie/ thákže poniewař oni odrzucili ty plewy/ vyrzym w krotkim czářie iáko to budowánie ich będzie trwáło *SarnUzn Cv*.

Cf **LEPIANKA, LEPIĆ**

KN